

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

Приймальна комісія

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії

ДВНЗ «УжНУ», ректор

_____ проф. Володимир СМОЛАНКА

_____ 2023 р.

ПРОГРАМА

фахового вступного випробування

для вступників на навчання для здобуття ОС доктор філософії

за спеціальністю 011 Освітні, педагогічні науки

(код, назва)

(на основі здобутого здобутого освітнього ступеня “магістр”, освітньокваліфікаційного рівня
“спеціаліст”)

РОЗРОБЛЕНО

Фаховою атестаційною комісією з
спеціальності «Освітні, педагогічні
науки»

Голова комісії:

Козубовська І.В.

Ужгород – 2023

I. Пояснювальна записка

Загальні відомості.

Правила прийому до аспірантури та докторантури Державного вищого навчального закладу «Ужгородський національний університет» у 2022 році розроблені Приймальною комісією ДВНЗ «УжНУ» відповідно до Порядку прийому на навчання для здобуття вищої освіти в 2022 році, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 27 квітня 2022 року № 392 та зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 03 травня 2022 року за № 487/37823, зі змінами, затвердженими наказом МОН України від 02 травня 2022 року № 400 та зареєстрованими у Міністерстві юстиції України 03 травня 2022 року за № 488/37824. та Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261, і є додатком до Правил прийому на навчання для здобуття вищої освіти у ДВНЗ «УжНУ» у 2022 році. Правила прийому до аспірантури та докторантури діють протягом календарного року.

Згідно з Правилами прийому до аспірантури та докторантури ДВНЗ «Ужгородський національний університет» в 2022 році передбачено вступне випробування до аспірантури із спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки у формі іспиту. Іспит передбачає теоретичні питання і практичні завдання. До вступного іспиту допускаються особи, які мають освітній ступінь «Магістр».

Для абітурієнтів, які здобули освітній ступінь магістра за неспорідненим напрямом спеціальності для здобуття освітнього ступня «доктор філософії» за спеціальністю 011 Освітні, педагогічні науки, проводиться додаткове вступне випробування у формі співбесіди, за результатами якого абітурієнт допускається до фахового вступного випробування.

Мета вступного випробування – полягає у з'ясуванні рівня теоретичних знань і практичних умінь та навичок, необхідних для опанування нормативних

дисциплін та дисциплін професійної підготовки за програмою підготовки фахівця освітнього ступеня «доктор філософії» за спеціальністю 011 Освітні, педагогічні науки.

Вимоги до здібностей і підготовленості абітурієнтів. Для успішного засвоєння дисциплін, передбачених навчальним планом підготовки доктора філософії за спеціальністю 011 Освітні, педагогічні науки абітурієнти повинні мати вищу освіту (ступінь магістра) та здібності до оволодіння знаннями і навичками у відповідній галузі. Обов'язковою умовою також є вільне володіння державною мовою

Вступник до аспірантури за спеціальністю 011 Освітні, педагогічні науки повинен:

- знати найважливіші педагогічні теорії і концепції в історії педагогічної науки;
- знати основні підходи і методи до вивчення педагогічних процесів і явищ;
- вміти аналізувати теоретичні і методологічні проблеми сучасної педагогічної науки;
- розуміти завдання освітніх, педагогічних наук на сучасному етапі;
- розуміти специфічні особливості викладацької і науково-дослідницької діяльності.

II. ПЕРЕЛІК ФАХОВИХ НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН, З ЯКИХ ПРОВОДИТЬСЯ ВСТУПНЕ ВИПРОБУВАННЯ

1. Педагогіка:

- Історія педагогіки.
- Теорія навчання;
- Теорія виховання;
- Теорія управління освітніми закладами.

III. ТЕМИ НАВЧАЛЬНОГО МАТЕРІАЛУ ТА ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ

1. Педагогіка:

Історія педагогіки

Місце історії педагогіки у системі підготовки майбутніх вчителів.
Критичне використання педагогічної спадщини в сучасних умовах.

Основні періоди розвитку світової педагогічної думки та освіти.
Виховання у первісному суспільстві.

Виховання і навчання у Давній Греції та Римі. Система виховання в Спарті. Афінська система виховання.

Грецька школа еллінського періоду. Елементи педагогіки у філософських системах давнього світу: Сократ, Платон, Аристотель, Демокрит, Квінтіліан Марк Фабій.

Особливості освітньо-виховної практики та педагогічної думки в епоху Середньовіччя. Виникнення університетів.

Гуманістична школа і педагогічна думка в Європі в епоху Відродження та Реформації: Е.Роттердамський, В. да Фельтре, Ф.Рабле, М.Монтень, Т.Мор, Т.Кампанелла, М.Лютер. Єзуїтські школи І. Лойоли.

Педагогічна система Я.А.Коменського – фундатора наукової педагогіки.
Педагогічна спадщина Я.А.Коменського.

Розвиток педагогічної теорії і практики в працях Дж.Локка, К.-А.Гельвеція, Й.-Г. Песталоцці, Ф.Дістервега, Й.-Ф.Гербарта.

Реформаторська педагогіка зарубіжних країн кінця ХІХ-ХХ ст. Концепція «педагогіки вільного виховання». Теорія вільного виховання М.Монтессорі. Педагогіка прагматизму Д.Дьюї. Педагогіка «громадянського виховання» і «трудової школи» Г.Кершенштейнера.

Розвиток педагогічної думки в Росії у ХУІІІ ст.: М.В.Ломоносов. Освіта і педагогічна думка в Росії у ХІХ ст.: М.І.Пирогов, Л.М.Толстой. Прогресивна педагогіка в Росії на початку ХХ ст.: П.Ф.Лесгафт, П.П.Блонський,

С.П.Шацький.

Літописні відомості про виховання дітей у східних слов'ян (УП-ІХ ст.)
Розвиток шкільної освіти та педагогічної думки в Київській Русі. «Повчання дітям» Володимира Мономаха – визначний педагогічний твір періоду Київської Русі.

Суспільно-політичні умови розвитку освіти, виховання і педагогічної думки в Україні у ХІУ-ХУШ ст. Братські школи. Виникнення і поширення їх діяльності. Розвиток мережі козацьких, січових, дяківських, церковних шкіл, шкіл народного мистецтва і ремесел, шкіл грамоти, приходських шкіл, католицьких шкіл.

Заснування Острозької школи (1576 р), Києво-Могилянської колегії (1632 р.) як шкіл підвищеного типу.

Розвиток педагогічної думки в Україні в епоху Відродження (Ю.Дрогобич, П.Русин, І.Вишенський, Г.Смотрицький, К.Ставровецький, С.Зизаній, І.Гізель, П.Могила, І.Борецький, П.Беринда, З.Копистянський, Є.Славинецький, С.Полоцький, М.Смотрицький). Педагогічні ідеї Г.Сковороди.

Становлення системи початкової, середньої і вищої освіти в Україні в ХІХ ст. Роль Харківського (1804 р.), Київського (1834 р.) університетів у керівництві народною освітою, підготовці вчителів, поліпшенні освіти в Україні.

Загальна характеристика політики царизму в галузі освіти. Боротьба українського народу за національну школу. Стан жіночої освіти. Діяльність приватних вищих навчальних закладів. Недільні школи. Діяльність «Просвіти».

Шкільництво на західноукраїнських землях в ХІХ ст.- на початку ХХ ст. Освітня діяльність і педагогічні погляди О.В.Духновича.

Розвиток педагогічної думки в Україні в ХІХ ст. – на початку ХХ ст. Педагогічні ідеї К.Д.Ушинського. Проблеми української національної школи та педагогічні ідеї в творчості І.Я.Франка, П.А.Грабовського,

М.М.Коцюбинського, Лесі Українки, Ю.А.Федьковича, М.С.Грушевського, М.П.Драгоманова, Б.Д.Грінченка та ін.

Стан шкільництва і педагогіки в Україні після пролетарської революції 1917 року. Розвиток радянської освіти і виховання та педагогічної думки в Україні в 20-30 рр. XX ст. Діяльність та провідні педагогічні ідеї А.С.Макаренка, Г.Г.Ващенко та ін.

Педагогічна думка на західноукраїнських землях між двома світовими війнами. Освітня діяльність А.Волошина.

Особливості роботи школи та розвитку педагогічної науки в Україні в роки Великої Вітчизняної війни. Відбудова і розвиток школи у післявоєнні роки.

Розвиток педагогічних ідей в Україні у 50-80 рр. XX ст. Педагогічна спадщина В.О.Сухомлинського.

Відродження національної школи, освіти і виховання за часи незалежності (починаючи з 1991 року). Розробка педагогічної теорії і педагогічної практики.

Політика урядів розвинутих країн в галузі освіти. Система освіти в передових країнах світу (США, Англії, Франції та ін.). Головні тенденції розвитку педагогіки в розвинутих країнах світу.

Розвиток українського шкільництва в діаспорі (США, Канаді, латиноамериканських країнах, в країнах Західної Європи, Азії, Австралії, в країнах СНД).

Теорія навчання

Дидактика – теорія освіти і навчання. Її виникнення і розвиток. Поняття змісту освіти. Теорії формування змісту освіти в історії педагогіки. Теорії формальної і матеріальної освіти. Сучасні вимоги до побудови змісту освіти. Модернізація змісту освіти у національній школі України. Державні документи, що визначають зміст шкільної освіти.

Суть процесу навчання. Його двосторонній характер. Структура процесу навчання. Діяльність вчителя в процесі навчання. Основні етапи процесу засвоєння учнями знань.

Різні підходи до класифікації типів і видів навчання. Особливості пояснювально-ілюстративного навчання. Проблемне навчання, його переваги і недоліки. Оптимальне поєднання пояснювально-ілюстративного та проблемного навчання. Комп'ютеризація навчання. Модульно-розвивальне навчання: концептуальні ідеї та способи здійснення.

Закономірності процесу навчання. Принципи навчання. Характеристика окремих принципів навчання. Зв'язок закономірностей і принципів навчання. Народна мудрість про принципи навчання.

Поняття про методи навчання. Різні підходи до класифікації методів навчання. Класифікація методів навчання за Ю.Бабанським. Методи організації навчально-пізнавальної діяльності. Методи стимулювання і мотивації. Методи контролю і самоконтролю у навчальному процесі. Оцінка результатів навчально-пізнавальної діяльності. Педагогічні вимоги до оцінки. Освітня і виховна роль оцінки. Критерії оцінювання навчальних досягнень школярів.

Класифікація засобів навчання. Візуальні, аудіальні та аудіовізуальні засоби навчання, організаційно-педагогічні умови їх застосування. Комп'ютер як засіб навчання. Вибір учителем методів і засобів навчання.

Поняття про організаційні форми навчання. Історія розвитку форм організації навчання. Характеристика класно-урочної системи навчання. Основні вимоги до сучасного уроку. Типи і структура уроків. Характеристика окремих типів уроку. Нетрадиційні уроки. Підготовка вчителя до уроку: тематичне і поурочне планування.

Інноваційні тенденції розвитку сучасної освіти. Підготовка вчителя в умовах особистісно орієнтованої концепції, інтеграції в Європейський освітній простір.

Сутність педагогічної технології, її головні ознаки. Особистісна орієнтованість – основа сучасних освітніх технологій.

Педагогічні технології, їх загальна характеристика: технологія розвивального навчання, технологія організації групової навчальної діяльності, технологія роботи над навчальним проектом, антропософські школи Р.Штайнера, «Будинок вільної дитини» М. Монтесорі, технології формування творчої особистості, модульно-розвивальна технологія, технологія «діалогу культур» та ін.

Основні фактори забезпечення ефективності сучасних педагогічних технологій: а) особистісна орієнтованість; б) співробітництво як основа забезпечення суб'єкт-суб'єктної моделі педагогічного процесу, варіанти його реалізації, в) активізація навчально-виховної діяльності школярів.

Поняття про діагностику в педагогічному процесі. Основні об'єкти діагностування: рівень професійної готовності майбутнього вчителя, рівень сформованості педагогічної діяльності вчителя, рівень сформованості навчальної діяльності учня, рівень вихованості учня.

Формальна і неформальна освіта. Інклюзивна освіта.

Полікультурна освіта.

Теорія виховання

Виховання як складова частина цілісного педагогічного процесу. Єдність і відмінність процесів виховання і навчання. Процес виховання як система. Суть і особливості процесу виховання. Основні структурні компоненти процесу виховання. Етапи виховного процесу. Поняття про діагностику вихованості школяра. Критерії оцінювання рівня вихованості. Особливості визначення рівня вихованості школярів на різних виховних етапах.

Закономірності і принципи виховання. Народна педагогіка про принципи виховання.

Поняття методу та прийому виховання. Класифікація методів виховання. Умови оптимального вибору методів вихователем. Характеристика основних груп методів виховання: методів формування свідомості особистості, методів організації діяльності, спілкування, формування позитивного досвіду суспільної поведінки, методів стимулювання і мотивації діяльності і поведінки, методів самовиховання. Народна педагогіка про методи виховання.

Виховання особистості в колективі. Поняття про дитячий колектив, його ознаки, структура. Динаміка розвитку колективу. Етапи розвитку колективу. Колектив як форма виховання. А.С.Макаренко і В.О.Сухомлинський про становлення особистості в колективі.

Завдання і функції класного керівника. Суть діяльності класного керівника: вивчення індивідуальних особливостей учнів, згуртування колективу класу, зв'язок з шкільними та позашкільними дитячими та юнацькими організаціями та об'єднаннями, попередження дитячого травматизму, пропаганда здорового способу життя.

Колективні творчі справи як проект забезпечення цілісності та продуктивності виховної діяльності школярів. Проектування основ життєдіяльності класного колективу.

Робота класного керівника з батьками учнів. Планування, облік і аналіз виховної роботи, визначення рівня вихованості учнів.

Виховання у сім'ї як першооснова розвитку дитини як особистості. Закон України «Про освіту» про зростання відповідальності батьків за розвиток і виховання дитини.

Особливості виховання в полікультурному регіоні.

Теорія управління освітніми закладами.

Освіта в Україні як система. Управління педагогічними системами. Органи управління освітою: їх функція та структура. Принципи управління освітою. Педагогічний менеджмент. Основні функції педагогічного

менеджменту. Органи громадського самоуправління.

Школа як педагогічна система й об'єкт управління. Структура внутрішкільного управління. Функції внутрішкільного управління. Аналіз інформації. Планування й облік роботи. Організація і здійснення внутрішкільного контролю. Прийняття рішень. Критерії оцінювання управлінської діяльності.

Школа, сім'я, громадськість в управлінні педагогічною системою. Школа як основна ланка у взаємодії соціальних інститутів. Залучення громадськості до виховання дітей. Дитячі та юнацькі організації, громадські об'єднання у педагогічній системі управління.

Безперервність педагогічної освіти вчителя. Методична робота як фактор підвищення професійної майстерності і педагогічної культури вчителя. Основні форми методичної роботи в школі. Поняття передового педагогічного досвіду. Вивчення, узагальнення і поширення передового педагогічного досвіду. Кваліфікаційна характеристика вчителя. Атестація педагогічних працівників.

Вища школа в Україні і за рубежем.

Педагогічна і науково-дослідницька діяльність у вищій школі.

ПРИКЛАДИ ОРІЄНТОВНИХ ПРАКТИЧНИХ ЗАВДАНЬ

1. Як ви розумієте поняття «педагогічні здібності»? Чи може бути ефективною діяльність педагога, який не має педагогічних здібностей?
2. Яка ваша думка щодо «інклюзивної освіти»? Обґрунтуйте її доцільність або недоцільність у вітчизняному освітньому просторі.
3. Охарактеризуйте такі форми навчання, як «заочне», «дистанційне», «екстернат». В чому їх плюси і мінуси?
4. Розкрийте зміст поняття «неформальна освіта»
5. Як ви розумієте «вербальні і невербальні засоби спілкування»?

IV. Критерії оцінювання

90-100 балів – «Відмінно» – абітурієнт отримує, виявивши такі знання та вміння:

- повністю послідовно розкрити зміст матеріалу, поставленого завдання чи проблеми;
- здатність включити інформацію, що стосується вирішення проблеми в систему цілісного педагогічного знання;
- здатність аналізувати та оцінювати факти, події та прогнозувати очікувані результати від прийнятих рішень;
- вільне володіння спеціальною термінологією;
- правильно застосувати одержані знання, уміння та навички з різних дисциплін для вирішення практичних завдань чи проблем у стандартних та змінених ситуаціях.

60-89 балів – «Добре» – абітурієнт отримує, виявивши такі знання та вміння:

- повністю послідовно розкрити зміст матеріалу, поставленого завдання чи проблеми;
- здатність включити інформацію, що стосується вирішення проблеми в систему цілісного педагогічного знання;
- здатність аналізувати та оцінювати факти, події та прогнозувати очікувані результати від прийнятих рішень ;
- вільне володіння спеціальною термінологією;
- правильно застосувати одержані знання, уміння та навички з різних дисциплін для вирішення практичних завдань чи проблем у стандартних ситуаціях.

35-59 балів – «Задовільно» – абітурієнт отримує, виявивши такі знання та вміння:

- зміст питання викладено частково, не завжди послідовно;
- у відповідях є помилки у використанні окремих педагогічних понять;
- при вирішенні поставленої проблеми не розуміє шляхів практичного використання конкретної інформації.

1-34 балів – «Незадовільно» – абітурієнт отримує, виявивши такі знання та вміння:

- основний зміст завдання не розкрито;
- допущено грубі помилки у відповідях;
- відсутність володіння спеціальною термінологією.

V. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Волкова Н.П. Педагогіка: Посібник для студентів вищих навчальних закладів. К.: Видавничий центр «Академія», 2001. 576 с.
2. Вища освіта України і Болонський процес: Навч. посібник. Тернопіль, 2004. 138 с.
3. Загальна педагогіка: лекції. Навчально-методичний посібник / Е.І.Федорчук, В.В.Федорчук. Кам'янець-Подільський: Видавець ПП Зволейко, 2007. 284 с.
4. Закон України «Про освіту» // <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>
5. Закон України «Про вищу освіту» // <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18/print>
6. Історія педагогіки: лекції та хрестоматія. Навчальний посібник / Е.І.Федорчук, В.В.Федорчук. Кам'янець-Подільський: Видавець ПП Зволейко, 2007. 320 с.
7. Історія української школи і педагогіки : Хрестоматія / Упоряд. О.О.Любар; За ред. В.Г.Кременя. К.: Т-во „Знання, КОО, 2003. 766 с.
8. Левківський М.В. Історія педагогіки: Підручник. К.: Центр навчальної літератури, 2003. 360 с.
9. Любар О.О., Стельмахович М.Г., Федоренко Д.Т. Історія української школи і педагогіки: Навч. посіб. / За ред. О.О.Любара. К.: Т-во «Знання», КОО, 2003. 450 с.
10. Кузьминський А.І., Омеляненко В.Л. Педагогіка: Підручник. К.: Знання–Прес, 2003. 324 с.
11. Малафійк І.В. Дидактика: Навчальний посібник. К.: Кондор, 2005. 307с.
12. Національна доктрина розвитку освіти // Освіта – 2002. 4 квітня – 1 травня.
13. Педагогіка: Навчальний посібник / В.М.Галузяк, М.І.Сметанський, В.І.Шахов. Вінниця: РВВВ ВАТ „Віноблдрукарня”, 2001. 292 с.

14. Педагогіка: Хрестоматія / Уклад.: А.І.Кузьмінський, В.Л.Омеляненко. К.: Знання-Прес, 2003. 700 с.
15. Педагогічна майстерність / За ред. І.А.Зязюна. К.: Вища школа, 2004. 422 с.
16. Методичні поради до проведення семінарських, практичних та лабораторних занять і організації самостійної та індивідуальної роботи студентів при вивченні педагогіки. Навчально-методичний посібник. Кам'янець-Подільський: Видавець ПП Зволейко, 2009. 144 с.
17. Педагогіка: Хрестоматія / Уклад.: А.І.Кузьмінський, В.Л.Омельченко. К.: Знання-Прес, 2003. 700 с.
18. Сисоєва С.О., Соколова І.В. Нариси з історії розвитку педагогічної думки : Навчальний посібник. К.: Центр навчальної літератури, 2003. 308 с.
19. Сухомлинський В.О. Павлицька середня школа: Наші вчителі, вихователі / Педагогіка: Хрестоматія. К., 2003.
20. Фіцула М.М. Педагогіка: Навчальний посібник для студентів вищих педагогічних закладів освіти. К.: Вид. центр „Академія”, 2001. 528 с.
21. Ягупов В.В. Педагогіка: Навч. посібник. К.: Либідь, 2003. 560 с.
22. Фіцула М.М. Педагогіка вищої школи. К.: Академвидав, 2006. 352 с.
23. Хміль Ф.І. Основи менеджменту : підручник. К.: Академвидав, 2007. 576 с.
24. Орбан-Лембрик Л.Е. Психологія управління: посібник. К.: Академвидав, 2003, 568.
25. Вища школа як соціальний інститут і механізм соціалізації молоді. К.: Педагогічна думка, 2012. 320 с.
26. Вища освіта України як фактор цивілізаційного визначення молоді. К.: Наукова думка, 2010. 312 с.